

عنوان مقاله:

مفهوم شناسی فرم و عملکرد در معماری معاصر

محل انتشار:

اولین همایش ملی اندیشه ها و فناوری های نو در معماری (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

پریسا احدی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد هیدج، گروه معماری، هیدج، ایران.

خلاصه مقاله:

در آینده‌های نزدیک، با به عرصه آمدن تکنولوژیهای نوین و علوم جدید، معماری نیز در قالب مفاهیم جدیدی تعریف خواهد شد. یکی از مبانی بنیادین در معماری یعنی نسبت فرم و عملکرد، مورد بحث خواهد بود و در این مقاله تلاش بر این است که رابطه فرم و عملکرد مورد بازبینی قرار گیرد. در این راستا با مروری بر ماهیت فرم در فرایند طراحی و مفهوم عملکرد بر اساس نیازهای انسانی، نسبت فرم و عملکرد در رابطه این دو بعد از معماری در معماری مدرن، معماری معاصر و معماری نوین ارزیابی می‌گردد. فرم به هر دو ساختار داخلی و خارجی و به اصولی که به کل آن وحدت می‌بخشد، بستگی دارد. فرمی که یک طرح معماری به خود می‌گیرد، عملکردساختمان را کنترل خواهد کرد. شناخت عملکرد یک فضا قبل از ادراک فرم آن صورت می‌پذیرد. از سوی دیگر فرم میباید قابلیت های بالقوه لازم را برایتامین و پذیرش آن عملکردها دارا باشد. عملکرد هر فرم نیز بر اساس مفاهیم محتوایی آن معنا پیدا میکند. در رویکرد مدرنیستی، عملکردی که هر فرم پیدا میکند به عنوان یک ضابطه و قرارداد از خارج بر آن تحمیل میگردد. تک عملکردی بودن فضاهای معماری مدرن و عدم انعطاف پذیری آنها جهت ایجاد قابلیت‌های متفاوت در راستای خواسته‌های استفاده کننده گان از فضاهای معماری بارها مورد پرسش واقع شده بود. با رد کردن ایده تضاد بینعملکرد و فرم معماری در دیکانستراکشن، این دو کیفیت با هم ادغام یا بر هم نهاده میشوند. لذا فرم به بیان خود عملکرد را تبیین میکند و خواسته‌هایعملکردی در فرایند طراحی کالبد معماری و بطور نسبی پاسخ داده میشوند. در فولدینگ، فرم تابع عملکرد یا عملکرد تابع فرم نیست. فرم برای تولید خود روندی را دنبال میکند که الزاما با معماری رابطه مستقیم ندارد. فرایند طراحی در معماری پرش کیهانی نه تنها عملکرد، بلکه تکنیکهای ساخت را نیز معلول خود میسازد. سازه تابع فرم است و بعد کاربردی در زوایای فرمهای پیچ و تاب خورده و تاشده کاملا تحت تاثیر قرار گرفته است. با افزایش تعدادعملکردها در دوران جدید، برآوردن احتیاجات همزمان با نمایش یک معماری مناسب با مصالح و سازه‌های مربوطه، یک دغدغه جدید خواهد بود. شناختدر مورد عناصر چند عملکردی به عنوان یک ابزار معماری، روشهای جدیدی در نگرش معماران خلق خواهد کرد. در تکنیکهای جدید معماری از قبیل معماری پایدار و نانو معماری که فراتر از سبکهای معماری هستند، با تعریف جدید از نیازهای جامعه انسانی و به دنبال آن مفهوم جدید معماری، هدف نهایی تامین شرایط آسایش میباید. نتایج این پژوهش نشان میدهند که بشر در معماری آینده به دنبال معماری کاربردی است. در حالیکه سازه و پوسته از مصالحی با قابلیت تغییر پذیری و چند عملکردی ساخته میشوند، فرم، ماهیتی نسبی (وابسته یا مستقل) دارد و در سازگاری با محیط و بنا بر نیازهای عملکردی، شکل میگیرد.

کلمات کلیدی:

فرم؛ عملکرد؛ معماری معاصر؛ معماری نوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/279938>

